

Sygn. akt IV Ka 211/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Gąsior (spr.)

Sędziowie SA Stanisław Tomasiak

p.o. SO Tomasz Ignaczak

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Opocznie del. do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim – U. W.

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 roku

sprawy **T. W.**

oskarżonego z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk

W. M.

oskarżonego z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

R. P.

oskarżonego z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 271 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

A. B.

oskarżonej z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 15 stycznia 2013 roku sygn. akt II K 1321/11

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k., art. 438 pkt 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 629 k.p.k., art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami)

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) przyjmując, iż czyny przypisane oskarżonym w pkt 1. I – XXIII, 6. XXIV – XXIX, 9. XXX – XXXII i 12. XXXIII – XXXVI, stanowią wypadki mniejszej wagi oraz przyjmując, że oskarżeni swoim zachowaniem każdorazowo wyczerpali znamiona art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k., na podstawie art. 66 § 1 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. **warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonych: T. W., W. M., R. P. i A. B. na okres próby 1 (jednego) roku,**

b) na podstawie art. 67 § 3 k.k. w związku z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka od oskarżonego T. W. świadczenie pieniężne w kwocie 600 (sześćset) złotych, a od oskarżonych: W. M., R. P. i A. B. świadczenia pieniężne w kwocie po 300 (trzysta) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

2) zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 100 (sto) złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz po 5 (pięć) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym;

3) w pozostałej części, dotyczącej rozstrzygnięcia o dowodach rzeczowych oraz wydatkach poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem Rejonowym – zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

Sygn. akt IV Ka 211/13

UZASADNIENIE

T. W. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 27 lutego 2006 roku do 10 czerwca 2010 roku w T. , województwa (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. zatrudnionym w oparciu o umowę o pracę z 30 czerwca 1993 roku oraz w oparciu o zakres czynności i obowiązków z 1 września 2000 roku, przepisy ustawy z 29 sierpnia 1997 roku o strażach gminnych, w szczególności art. 10, 11 oraz 12 ust. 4, przepisy ustawy z 24 sierpnia 2001 roku kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w szczególności art. 2 § 2 i 97 § 1 i 3 , zapisy Regulaminu Straży Miejskiej w T. z dnia 3 listopada 1999 roku, zapisy zarządzenia nr (...) Komendanta Straży Miejskiej w T. z dnia 18 stycznia 2006 roku w sprawie zasad pełnienia służby przez strażników Straży Miejskiej w T., zapisy zarządzenia nr (...) Komendanta Straży Miejskiej w T. z dnia 1 sierpnia 2005 roku w sprawie sposobu postępowania i kolejności czynności po ujawnieniu wykroczenia przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej w T., zapisy zarządzenia nr (...) Komendanta Straży Miejskiej w T. z dnia 1 grudnia 2009 roku w sprawie wprowadzenia instrukcji dotyczącej metodyki wykonywania przez strażników czynności administracyjno – porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców obowiązany do prawidłowego wykonywania czynności w zakresie wykroczeń, jak też będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków w ten sposób, że:

- w dniu 27 lutego 2006 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 11 stycznia 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki F. nr rej. (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w zatoczce przeznaczonej dla pojazdów (...), po ustaleniu iż sprawca wyżej wskazanego wykroczenia jest K. Z. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku parkowania w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 18 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie 24 i 25 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia- wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 27 lutego 2006 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 7 stycznia 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki V. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu na odcinku drogi na którym obowiązuje zakaz zatrzymywania się po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest R. B. nie wykonał przewidzianych prawem czynności, zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100

złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 17 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie 28 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 27 lutego 2006 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 19 października 2005 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki P. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w obrębie chodnika w miejscu niedozwolonym po ustaleniu, iż sprawca wyżej wskazanego wykroczenia jest A. K. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 150 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 28 października 2005 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie nr 25 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 27 lutego 2006 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 10 stycznia 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. A. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 18 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie nr 23 i 24 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 27 lutego 2006 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 6 stycznia 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki B. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. D. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 18 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie nr 25 i 26 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 10 maja 2007 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 13 lutego 2007 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki R. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym w zatoczce pojazdu (...), po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest S. K. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w

zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 300 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 5 kwietnia 2007 roku na karcie nr 65 i 66 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 k.w., czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 23 czerwca 2009 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 27 marca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki K. nr rej (...), polegającego na nie zastosowaniu się do znaku B2, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest C. Ż. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii Ci numer (...) nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 4 kwietnia 2009 roku na karcie 118 wskazując, iż C. Ż. nie potrafił wskazać kto w czasie zaistnienia wykroczenia prowadził pojazd, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 21 stycznia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 20 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki S. (...) nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku B2, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. J. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści notatnika znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 20 kwietnia 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 68 i 69 wskazując, iż W. J. nie był w stanie jednoznacznie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 30 marca 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 10 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń i art. 90 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki M. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku B 36 i zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym w zatoczce pojazdu (...), po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest E. K. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 22 kwietnia 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 115 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 31 marca 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 29 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 144 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki F. o numerze rej (...) polegającego na

zaparkowaniu na pasie zieleni, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest A. P. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 121 oraz w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 11 maja 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 1 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 15 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 90 k.w. z udziałem pojazdu marki M. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym na płycie parkingowej, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. L. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 26 maja 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 123 i 124 wskazując, iż W. L. nie był w stanie jednoznacznie wskazać kto popełnił wykroczenie czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 2 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki M. o numerze rej (...) polegającego na nie zastosowaniu się do znaku B 2, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. K. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 15 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 127 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 7 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 2 czerwca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 97 k.w. z udziałem pojazdu marki M. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu w obrębie chodnika, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest R. S. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 9 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika

służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 5 wskazując, iż R. S. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w dniu wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 7 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 20 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 90 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest J. G. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na K. G. mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 28 maja 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 3 wskazując, iż K. G. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 8 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 18 czerwca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki V. o numerze rej (...) polegającego na zaparkowaniu pojazdu wbrew zakazowi i nie stosowaniu się do znaku B 36 po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest E. S. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 30 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 10 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 8 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 17 czerwca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 97 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...) polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym w obrębie skrzyżowania po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest I. D. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 26 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 11 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 8 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 31 lipca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki T. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. K. (2) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na M. D. (1) mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia

poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 13 sierpnia 2008 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 11 i 12 wskazując, iż M. D. (1) nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 13 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 kwietnia 2010 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki O. o numerze rej (...) polegającego na nie stosowaniu się do znaku P4 po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest K. K. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 18 oraz w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 16 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 20 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. S. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na W. S. (1) mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 15 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 30 wskazując, iż W. S. (1) nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 29 kwietnia 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 21 sierpnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. udziałem pojazdu marki B. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. H. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na M. H. (2) mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 31 sierpnia 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 44 wskazując, iż M. H. (2) nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 17 maja 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 15 października 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 90 k.w. z udziałem pojazdu marki O. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu w obrębie skrzyżowania po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. B. nie wykonał przewidzianych

prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 23 października 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 60 wskazując, iż W. B. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w dniu wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 9 czerwca 2009 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 października 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu na odcinku drogi ze znakiem B 36 po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest H. P. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na D. P. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 30 października 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 102 wskazując, iż D. P. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w dniu wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 10 czerwca 2010 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 15 października 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 90 i 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki P. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu na postoju TAXI i nie zastosowaniu się do znaku D 19 i B2 po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest T. N. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 28 października 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 108 wskazując, iż T. N. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w dniu wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego;

- tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

W. M. został oskarżony o to, że:

II. w okresie od 15 lutego 2006 roku do 11 września 2009 roku w T., województwa (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. zatrudnionym w oparciu o umowę o pracę z 31 grudnia 1993 roku oraz w oparciu o zakres czynności i obowiązków z 20 stycznia 2006 roku przepisy ustawy z 29 sierpnia 1997 roku o strażach gminnych w szczególności art. 10, 11 oraz 12 ust. 4 przepisy ustawy z 24 sierpnia 2001 roku kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w szczególności art. 2 § 2 i 97 § 1 i 3, zapisy Regulaminu Straży Miejskiej w T. z 3 listopada 1999 roku, zapisy zarządzenia

nr (...) Komendanta Straży Miejskiej w T. z dnia 18 stycznia 2006 roku w sprawie zasad pełnienia służby przez strażników Straży Miejskiej w T. , zapisy zarządzenia nr (...) Komendanta Straży Miejskiej w T. z dnia 1 sierpnia 2005 roku w sprawie sposobu postępowania i kolejności czynności po ujawnieniu wykroczenia przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej w T. obowiązanych do prawidłowego wykonywania czynności w zakresie wykroczeń, jak też będąc uprawnionym do sporządzania dokumentów w postaci mandatów karnych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków w ten sposób, że:

w dniu 15 lutego 2006 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 listopada 2005 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki R. nr rej (...), polegającego na , polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. S. (2) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 14 grudnia 2005 roku na karcie 320 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 27 marca 2006 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 10 lutego 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 97 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. (...) nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. U. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na S. U. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 14 grudnia 2005 roku na karcie 38 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 23 lutego 2007 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 3 listopada 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki O. (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. D. (2) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 50 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz w treści zapisu w notatniku służbowym rozpoczętym dnia 21 sierpnia 2006 roku na karcie 124 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 5 czerwca 2009 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 25 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 97 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki R. (...), polegającego na zaparkowaniu pojazdu na postoju TAXI, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest P. S. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz poinstruował P. S., że w celu obniżenia wysokości mandatu może on nie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia, po czym poświadczyl w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 23 marca 2009 roku na karcie 72 nieprawdę wskazując, że P. S. nie wiedział kto kierował pojazdem w chwili wykroczenia, nakładając mandat za wykroczenie polegające na odmowie wskazania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia–

wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 8 września 2009 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 6 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku zakazu wjazdu, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest E. D. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 50 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 31 sierpnia 2009 roku na karcie nr 6 i 7 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 11 września 2009 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 5 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku zakazu wjazdu, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest E. D. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 50 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 31 sierpnia 2009 roku na karcie nr 12 i 13 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego;

- tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

R. P. został oskarżony o to, że:

III. w okresie od 7 lipca 2005 roku do 30 czerwca 2009 roku w T., województwa (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. zatrudnionym w oparciu o umowę o pracę z 31 grudnia 1994 roku oraz w oparciu o zakres czynności i obowiązków z 1 stycznia 1998 roku, przepisy ustawy z 29 sierpnia 1997 roku o strażach gminnych, w szczególności art. 10, 11 oraz art. 12 ust. 4 przepisy ustawy z 24 sierpnia 2001 roku kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w szczególności art. 2 § 2 i 97 § 1 i 3, zapisy Regulaminu Straży Miejskiej w T. z dnia 3 listopada 1999 roku, obowiązany do prawidłowego wykonywania czynności w zakresie wykroczeń, jak też będąc uprawnionym do sporządzania dokumentów w postaci mandatów karnych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków w ten sposób, że:

- w dniu 7 lipca 2005 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 11 czerwca 2005 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. z udziałem pojazdu marki O. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest B. K. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 50 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 23 marca 2005 roku na karcie nr 113 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za inne wykroczenie drogowe polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 5 listopada 2008 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 22 kwietnia 2008 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 k.w. udziałem pojazdu marki C. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym , po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest A. W. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, nie nakładając na w/w punktu określonego Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 20 grudnia 2002 roku w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) treści znajdującego się w notatce urzędowej z dnia 17 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 1 października 2006 roku na karcie nr 117 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za inne wykroczenie drogowe polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 30 czerwca 2009 roku po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 7 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. (...) nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku B-2 , po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. D. (3) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia i nie nałożył na w/w mandatu z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń oraz punktów karnych wynikających z treści Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 20 grudnia 2002 roku w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za inne wykroczenie drogowe polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń, czym działał na szkodę interesu publicznego,

- tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

A. B. została oskarżona o to, że:

IV. w okresie od 19 marca 2010 roku do 30 lipca 2010 roku w T., województwa (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu będąc S. Miejskim w T. zatrudnioną w oparciu o umowę o pracę z dnia 31 grudnia 2009 roku oraz w oparciu o zakres czynności i obowiązków z 15 czerwca 2009 roku, przepisy ustawy z 29 sierpnia 1997 roku o strażach gminnych, w szczególności art. 10, 11 oraz 12 ust. 4 przepisy ustawy z 24 sierpnia 2001 roku kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w szczególności art. 2 § 2 i 97 § 1 i 3 , zapisy Regulaminu Straży Miejskiej w T. z 26 kwietnia 2006 roku, zapisy zarządzenia nr (...) Komendanta Straży Miejskiej w T. z dnia 18 stycznia 2006 roku w sprawie zasad pełnienia służby przez S. Straży Miejskiej w T., zapisy zarządzenia nr (...) Komendanta Straży Miejskiej w T. z dnia 1 grudnia 2009 roku w sprawie wprowadzenia instrukcji dotyczącej metodyki wykonywania przez strażników czynności administracyjno – porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców obowiązana do prawidłowego wykonywania czynności w zakresie wykroczeń, jak też będąc uprawnioną do sporządzania dokumentów w postaci mandatów karnych przekroczyła swoje uprawnienia oraz nie dopełniła obowiązków w ten sposób, że:

- w dniu 19 marca 2010 roku po przekazaniu jej materiałów dotyczących ujawnionego 21 marca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 144 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki O. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w obrębie pasa zieleni, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego jest P. M. nie wykonała przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożyła na Z. M. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na zaparkowaniu w obrębie trawnika, lecz za inne wykroczenie polegające na

odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści zapisu urzędowego na notatce z dnia 31 marca 2009 roku oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 26 listopada 2009 roku na karcie 63 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działała na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 8 kwietnia 2010 roku po przekazaniu jej materiałów dotyczących ujawnionego 29 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 97 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w obrębie przejścia dla pieszych, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. P. nie wykonała przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na W. P. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści zapisu urzędowego na notatce z dnia 9 czerwca 2009 roku oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 26 listopada 2009 roku na karcie nr 68 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działała na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 23 kwietnia 2010 roku po przekazaniu jej materiałów dotyczących ujawnionego 26 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z udziałem pojazdu marki T. nr rej (...) polegającego na nie zastosowaniu się do znaku B2, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest R. K. nie wykonała przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożyła na R. K. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na zaparkowaniu w obrębie trawnika, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści zapisu urzędowego na notatce z dnia 4 czerwca 2009 roku oraz treści notatnika służbowego rozpoczętego 26 listopada 2009 roku na karcie nr 85 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działała na szkodę interesu publicznego,

- w dniu 30 lipca 2010 roku po przekazaniu jej materiałów dotyczących ujawnionego 7 grudnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest jego brat nie wykonała przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nie dążąc do ustalenia personaliów osoby kierującej pojazdem poinformowała A. F., że nie musi podawać danych personalnych osoby kierującej i nałożyła na A. F. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści zapisu urzędowego na notatce z dnia 14 grudnia 2009 roku oraz treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 czerwca 2010 roku na karcie nr 66 i 67 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działała na szkodę interesu publicznego,

- tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1321/11:

1. oskarżonego T. W. w miejsce zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że:

I. w dniu 27 lutego 2006 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 11 stycznia 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej. (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w zatoczce przeznaczony dla pojazdów (...), po ustaleniu, iż sprawca wyżej wskazanego wykroczenia jest K. Z. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku parkowania w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia, poświadczając w treści mandatu serii (...), treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 18 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie 24 i 25 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia- wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

II. w dniu 27 lutego 2006 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 7 stycznia 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki V. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu na odcinku drogi na którym obowiązuje zakaz zatrzymywania się po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest R. B. nie wykonał przewidzianych prawem czynności, zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 17 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie 28 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

III. w dniu 27 lutego 2006 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 19 października 2005 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki P. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w obrębie chodnika w miejscu niedozwolonym po ustaleniu, iż sprawca wyżej wskazanego wykroczenia jest A. K. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 150 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 28 października 2005 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie nr 25 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

IV. w dniu 27 lutego 2006 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 10 stycznia 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. A. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 18 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie nr 23 i 24 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

V. w dniu 27 lutego 2006 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 6 stycznia 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki B. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. D. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 18 stycznia 2006 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 18 lutego 2006 roku na karcie nr 25 i 26 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VI. w dniu 10 maja 2007 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 13 lutego 2007 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki R. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym w zatoczce pojazdu (...), po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest S. K. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 300 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 5 kwietnia 2007 roku na karcie nr 65 i 66 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VII. w dniu 23 czerwca 2009 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 27 marca 2009

roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki K. nr rej (...), polegającego na nie zastosowaniu się do znaku B2, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest C. Ż. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku zakazu wjazdu, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 4 kwietnia 2009 roku na karcie 118 wskazując, iż C. Ż. nie potrafił wskazać kto w czasie zaistnienia wykroczenia prowadził pojazd, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VIII. w dniu 21 stycznia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 20 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki S. (...) nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku B2, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. J. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku zakazu wjazdu, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści notatnika znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 20 kwietnia 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 68 i 69 wskazując, iż W. J. nie był w stanie jednoznacznie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

IX. w dniu 30 marca 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 10 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń i art. 90 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki M. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku B 36 i zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym w zatoczce pojazdu (...), po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest E. K. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 22 kwietnia 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 115 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

X. w dniu 31 marca 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 29 kwietnia

2009 roku wykroczenia drogowego z art. 144 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. o numerze rej (...) polegającego na zaparkowaniu na pasie zieleni, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest A. P. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 121 oraz w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 11 maja 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XI. w dniu 1 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 15 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 90 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki M. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym na płycie parkingowej, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. L. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 26 maja 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 123 i 124 wskazując, iż W. L. nie był w stanie jednoznacznie wskazać kto popełnił wykroczenie czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XII. w dniu 2 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki M. o numerze rej (...) polegającego na nie zastosowaniu się do znaku B 36, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. K. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 15 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 listopada 2009 roku na karcie nr 127 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XIII. w dniu 7 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 2 czerwca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 97 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki M. o numerze rej (...),

polegającego na zaparkowaniu w obrębie chodnika, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest R. S. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 9 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 5 wskazując, iż R. S. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w dniu wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XIV. w dniu 7 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 20 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 90 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest J. G. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na K. G. mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 28 maja 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 3 wskazując, iż K. G. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XV. w dniu 8 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 18 czerwca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki V. o numerze rej (...) polegającego na zaparkowaniu pojazdu wbrew zakazowi i nie stosowaniu się do znaku B 36 po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest E. S. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 30 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 10 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XVI. w dniu 8 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 17 czerwca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 97 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...)

polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym w obrębie skrzyżowania po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest I. D. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 200 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 26 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 11 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. ,

XVII. w dniu 8 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 31 lipca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki T. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. K. (2) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na M. D. (1) mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 13 sierpnia 2008 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 11 i 12 wskazując, iż M. D. (1) nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XVIII. w dniu 13 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 kwietnia 2010 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki O. o numerze rej (...) polegającego na nie stosowaniu się do znaku P4 po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest K. K. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 18 oraz w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 16 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XIX. w dniu 20 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu o numerze rej (...),

polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. S. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na W. S. (1) mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 15 czerwca 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 30 wskazując, iż W. S. (1) nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XX. w dniu 29 kwietnia 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 21 sierpnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki B. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. H. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na M. H. (2) mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 31 sierpnia 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 44 wskazując, iż M. H. (2) nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXI. w dniu 17 maja 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 15 października 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 90 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki O. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu w obrębie skrzyżowania po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. B. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 23 października 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 60 wskazując, iż W. B. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w dniu wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXII. w dniu 9 czerwca 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył

swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 października 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu na odcinku drogi ze znakiem B 36 po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest H. P. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na D. P. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 30 października 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 102 wskazując, iż D. P. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w dniu wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXIII. w dniu 10 czerwca 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 15 października 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 90 i 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki P. o numerze rej (...), polegającego na zaparkowaniu na postoju TAXI i nie zastosowaniu się do znaku D 19 i B2 po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest T. N. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), w treści znajdującego się na notatce urzędowej z dnia 28 października 2009 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym oraz poświadczając nieprawdę w treści notatnika służbowego rozpoczętego 6 kwietnia 2010 roku na karcie nr 108 wskazując, iż T. N. nie był w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem w dniu wykroczenia czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- i za tak przypisane przestępstwa na podstawie art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. za każdy z tych czynów skazał oskarżonego T. W. na kary po 4 miesiące pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. za zbiegające się przestępstwa opisane w pkt I - XXIII wymierzył T. W. karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 69 § 1 k.k., 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. W. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata,

4. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego T. W. grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych,

5. wymierzył oskarżonemu T. W. opłatę w kwocie 220 złotych i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości 227,55 złotych;

6. oskarżonego **W. M.** w miejsce zarzucanego mu czynu aktem oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że:

XXIV. w dniu 15 lutego 2006 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 23 listopada 2005 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki R. nr rej (...), polegającego na , polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. S. (2) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 14 grudnia 2005 roku na karcie 20 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXV. w dniu 27 marca 2006 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 10 lutego 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 97 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. (...) nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest W. U. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na S. U. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 14 grudnia 2005 roku na karcie 38 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXVI. w dniu 23 lutego 2007 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 3 listopada 2006 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki O. (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. D. (2) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na niego mandat karny w kwocie 50 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz w treści zapisu w notatniku służbowym rozpoczętym dnia 21 sierpnia 2006 roku na karcie 124 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXVII. w dniu 5 czerwca 2009 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 25 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 97 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki R. (...), polegającego na zaparkowaniu pojazdu na postoju TAXI, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest P. S. nie wykonał

przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz poinstruował P. S., że w celu obniżenia wysokości mandatu może on nie wskazać osoby kierującej pojazdem w chwili wykroczenia, po czym poświadczył w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 23 marca 2009 roku na karcie 72 nieprawdę wskazując, że P. S. nie wiedział kto kierował pojazdem w chwili wykroczenia, nakładając mandat za wykroczenie polegające na odmowie wskazania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXVIII. w dniu 8 września 2009 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 6 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku B 2, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest E. D. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 50 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku zakazu wjazdu, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 31 sierpnia 2009 roku na karcie nr 6 i 7 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXIX. w dniu 11 września 2009 roku w T. woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 5 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku B 2, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest E. D. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 50 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku zakazu wjazdu, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz notatnika służbowego rozpoczętego 31 sierpnia 2009 roku na karcie nr 12 i 13 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- i za tak przypisane przestępstwa na podstawie art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. za każdy z tych czynów skazał oskarżonego W. M. na kary grzywny w wysokości po 60 stawek dziennych, a wysokość stawki dziennej ustala na kwotę 10 złotych;

7. na podstawie art. 85 k.k., 86 § 1 i 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa opisane w pkt XXIV - XXIX wymierzył oskarżonemu W. M. karę łączną grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych;

8. wymierzył oskarżonemu W. M. opłatę w kwocie 100 złotych i zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości 227,55 złotych.

9. oskarżonego **R. P.** w miejsce zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że:

XXX. w dniu 7 lipca 2005 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 11 czerwca 2005 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki O. nr rej (...), polegającego na zaparkowaniu pojazdu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest B. K. nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 50 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 23 marca 2005 roku na karcie nr 113 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za inne wykroczenie drogowe polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXXI. w dniu 5 listopada 2008 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 22 kwietnia 2008 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki C. nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku i zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest A. W. (1) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, nie nakładając na w/w punktu określonego Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 20 grudnia 2002 roku w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) treści znajdującego się w notatce urzędowej z dnia 7 maja 2008 roku zapisu urzędowego dotyczącego sposobu załatwienia sprawy oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 1 października 2006 roku na karcie nr 117 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za inne wykroczenie drogowe polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXXII. w dniu 30 czerwca 2009 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 7 kwietnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. (...) nr rej (...), polegającego na nie stosowaniu się do znaku B-2, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. D. (3) nie wykonał przewidzianych prawem czynności zmierzających do zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia i nie nałożył na w/w mandatu z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń oraz punktów karnych wynikających z treści Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 20 grudnia 2002 roku w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego lecz nałożył na nią mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranej, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku zakaz wjazdu, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...) nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za inne wykroczenie drogowe polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń, czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- i za tak przypisane przestępstwa na podstawie art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. za każdy z tych czynów skazał oskarżonego R. P. na kary grzywny w wysokości po 60 stawek dziennych, a wysokość stawki dziennej ustalił na kwotę 10 złotych;

10. na podstawie art. 85 k.k., 86 § 1 i 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa opisane w pkt XXX - XXXII wymierzył R. P. karę łączną grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych;

11. wymierzył oskarżonemu R. P. opłatę w kwocie 80 złotych i zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości 227,55 złotych;

12. oskarżoną **A. B.** w miejsce zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu uznał za winną tego, że:

XXXIII. w dniu 19 marca 2010 roku w T., woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu jej materiałów dotyczących ujawnionego 21 marca 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 144 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki O. nr rej. (...), polegającego na zaparkowaniu w obrębie pasa zieleni, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego jest P. M. nie wykonała przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożyła na Z. M. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na zaparkowaniu w obrębie trawnika, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści zapisu urzędowego na notatce z dnia 31 marca 2009 roku oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 26 listopada 2009 roku na karcie 63 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działała na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXXIV. w dniu 8 kwietnia 2010 roku w T. woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu mu materiałów dotyczących ujawnionego 29 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 97 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki F. nr rej. (...), polegającego na zaparkowaniu w obrębie przejścia dla pieszych, po ustaleniu iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest M. P. nie wykonała przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożył na W. P. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku i parkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści zapisu urzędowego na notatce z dnia 9 czerwca 2009 roku oraz w treści notatnika służbowego rozpoczętego 26 listopada 2009 roku na karcie nr 68 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działała na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXXV. w dniu 23 kwietnia 2010 roku w T. woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu jej materiałów dotyczących ujawnionego 26 maja 2009 roku wykroczenia drogowego z udziałem pojazdu marki T. nr rej. (...) polegającego na nie zastosowaniu się do znaku B2, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest R. K. nie wykonała przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nałożyła na R. K. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na nie stosowaniu się do znaku zakazu wjazdu, lecz za inne wykroczenie

polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści zapisu urzędowego na notatce z dnia 4 czerwca 2009 roku oraz treści notatnika służbowego rozpoczętego 26 listopada 2009 roku na karcie nr 85 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działała na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXXVI. w dniu 30 lipca 2010 roku w T. woj. (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – S. Miejskim w T. oraz będąc uprawnionym do sporządzenia dokumentów w postaci mandatów karnych oraz notatek urzędowych przekroczył swoje uprawnienia oraz nie dopełnił obowiązków po przekazaniu jej materiałów dotyczących ujawnionego 7 grudnia 2009 roku wykroczenia drogowego z art. 92 § 1 kodeksu wykroczeń z udziałem pojazdu marki V. (...) nr rejestracyjny (...), polegającego na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, po ustaleniu, iż sprawcą wyżej wskazanego wykroczenia jest jego brat nie wykonała przewidzianych prawem czynności zmierzających do zgodnego z prawem zakończenia postępowania w zakresie tego wykroczenia, lecz nie dążąc do ustalenia personaliów osoby kierującej pojazdem poinformowała A. F., że nie musi podawać danych personalnych osoby kierującej i nałożyła na A. F. mandat karny w kwocie 100 złotych, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony nie za popełnione wykroczenie drogowe polegające na zaparkowaniu w miejscu niedozwolonym, lecz za inne wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia poświadczając w treści mandatu serii (...), treści zapisu urzędowego na notatce z dnia 14 grudnia 2009 roku oraz treści notatnika służbowego rozpoczętego 9 czerwca 2010 roku na karcie nr 66 i 67 nieprawdę wskazując, iż ukaranie nastąpiło za wykroczenie polegające na odmowie podania danych osoby użytkującej pojazd w chwili wykroczenia – wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, czym działała na szkodę interesu publicznego, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- i za tak przypisane przestępstwa na podstawie art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. za każdy z tych czynów skazał oskarżoną A. B. na kary grzywny w wysokości po 60 stawek dziennych, a wysokość stawki dziennej ustalił na kwotę 10 złotych;

13. na podstawie art. 85 k.k., 86 § 1 i 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa opisane w pkt XXXIII - XXXVI wymierzył oskarżonej A. B. karę łączną grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych;

14. wymierzył oskarżonej A. B. opłatę w kwocie 80 złotych i zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości 227,55 złotych;

15. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazał zwrócić Komendantowi Straży Miejskiej w T. dowody rzeczowe zarejestrowane w wykazie Drz. Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim za numerami od 735/10 do 770/10, od 805/10 do 872/10, od 553/11 do 561/11, od 852/11 do 872/11, od 875/11 do 898/11, 900/11, od 902/11 do 922/11, od 943/11 do 944/11, zdeponowane w Sądzie Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonych. Apelacja wywiedziona z treści art. 438 pkt 1,2,3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

- obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 231 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie przy przyjęciu umyślności działania oskarżonych na szkodę interesu publicznego,

- obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny, nie uwzględniający zasad wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez uznanie, iż oskarżeni mieli jakikolwiek racjonalny powód, aby dokonywać zarzuczanych im przestępstw,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na przyjęciu, iż oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim polegającym „na uproszczeniu sobie pracy przy wykorzystaniu trwałej sposobności w postaci

działania z pozycji „silniejszego” w stosunku do osób ukaranych mandatami związanej z niewłaściwą interpretacją art. 97 k.p.s.w. oraz braku należytej kontroli ich pracy przez zwierzchników”.

W konkluzji skarżący wnosił o przyjęcie, iż czyny nie zawierają znamion czynu zabronionego z art. 231 §1 k.k., bądź też przyjęcie, iż czyny popełnione przez oskarżonych cechuje znikoma społeczna szkodliwość i umorzenie postępowania wobec oskarżonych bądź to w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., bądź to o przepis art. 17 §1 pkt 3 k.p.k. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna obrońcy oskarżonych okazała się zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku, aczkolwiek nie w takim rozmiarze, o jaki obrona wnioskowała.

Odnosząc się do najdalej idącego zarzutu apelacyjnego, należy stwierdzić, że zarzut błędu w ustaleniach jest trafny, gdy zasadność ocen i wniosków przyjętych przez sąd I instancji nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, a błąd ten mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut ten nie może sprowadzać się tylko do zakwestionowania stanowiska sądu, ale powinien wskazywać nieprawidłowości rozumowania sądu. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu odmiennego poglądu nie prowadzi do wniosku o popełnieniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych.

Tymczasem wywody skarżącego sprowadzają się w istocie rzeczy do ogólnikowego zanegowania ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy. Opierają się one na odmiennej interpretacji zebranych w sprawie dowodów i nie przedstawiają przekonujących argumentów, podważających prawidłowość i słusność rozumowania Sądu I instancji. Dokonane bowiem przez Sąd meriti ustalenia faktyczne, w pełni odpowiadają zebranych w sprawie dowodom i są wynikiem wnikliwej oraz prawidłowej ich analizy. Przekonanie Sądu I instancji o przypisaniu sprawstwa oskarżonym T. W., W. M., R. P. i A. B., w zakresie zarzucanych im czynów pozostaje pod ochroną prawa procesowego, jako że nie wykracza poza ramy zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w treści art. 7 k.p.k. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu meriti co do sprawstwa oskarżonych, stanowią wynik rozważenia wszystkich okoliczności, a także zostały przekonująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego oraz prawidłowego rozumowania – uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.

Sąd odwoławczy podziela w pełni ocenę dowodów dokonaną przez Sąd meriti. W szczególności słusznie uznał Sąd Rejonowy za wiarygodne zeznania świadków S. U., A. W. (1), K. Z., A. K. (1), E. D., S. K., G. K., W. A., W. J., E. K. (2), K. G., M. D. (1), W. L., C. Ż., M. D. (2), K. K., W. B., W. S. (1), Z. M., M. D. (3), A. P., E. S., B. K., R. S., W. P., M. K. (2), K. R., P. S., A. K. (2), D. P., R. B., W. D., I. D., T. N., R. K., W. U., M. H. (2), A. F., W. S. (2) i M. K. (1). Trafnym jest spostrzeżenie Sądu Rejonowego, iż zeznania te są szczerze. Szkoda, że Sąd meriti w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie rozwinął szerzej tej kwestii, tym niemniej analiza zeznań ww. świadków, którzy otrzymali od oskarżonych mandaty z wpisaną kwalifikacją za wykroczenie, polegające na odmowie podania danych personalnych kierującego, chociaż – de facto – takowej odmowy z ich strony nie było, prowadzi do wniosku, że jak najbardziej są to zeznania wiarygodne.

Trzeba bowiem zwrócić uwagę, że świadkowie, o których tu mowa, byli w swoich relacjach bardzo konsekwentni, od początku, już w postępowaniu przygotowawczym twierdzili, że nie było takich sytuacji, aby odmawiali podania danych osób, które w dniu popełnienia wykroczenia prowadziły pojazd. Twierdzili, że zgłaszając się do Straży Miejskiej oświadczali, że bądź to oni sami prowadzili pojazd, bądź ktoś z rodziny lub też np. pracownik firmy. Jeżeli na rozprawie pewnych okoliczności już nie pamiętali – po odczytywaniu potwierdzali protokół przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym. Nie było zatem tak, jak sugeruje się w apelacji, że część świadków „nie była pewna, czy wykroczenia dokonała sama, czy też członek jego najbliższej rodziny lub pracownik”. Świadkowie ci podawali także szereg niekorzystnych dla siebie okoliczności, co rzeczywiście świadczy o szczerości przedmiotowych depozycji. Np. świadek W. L. przyznał, że przyjął mandat, bo chciał przed tym „uchronić” swoją siostrę K. R., która w rzeczywistości źle zaparkowała (k. 2436). Z kolei A. F. wyjawiał okoliczność – nie mającą bezpośredniego związku z przedmiotowymi zarzutami – że kierował samochodem bez posiadania prawa jazdy (k. 2489v – 2490). Trudno zatem

znaleźć racjonalne uzasadnienie, czemu świadkowie ci mieliby akurat kłamać, na okoliczność przebiegu rozmowy ze strażnikami miejskimi.

Nie sposób też przyjąć jak twierdzi apelujący, że wszystkie wymienione wyżej osoby chciały uniknąć otrzymania punktów karnych, więc przed stawieniem się w Straży Miejskiej sprawdziły w Internecie, jaki jest na to najlepszy sposób i – niezależnie od siebie – wybrały taką samą metodę, czyli odmowę podania danych osoby, która prowadziła pojazd.

Rzeczywiście, jak się słyszy, funkcjonuje takowa praktyka i jest to – niekiedy skuteczny – sposób na zapłacenie mandatu, bez konsekwencji otrzymania punktów karnych. Tyle tylko, że w niniejszej sprawie nie da się tym wytłumaczyć rzekomej kłamliwości zeznań świadków. Trzeba wszak pamiętać, że według taryfikatora za lata 2006-2010 za wjazd na pas zieleni nie otrzymywało się żadnych punktów karnych, a za naruszenie przepisów o postoju (czyli większości popełnionych wykroczeń) przyznawało się zaledwie 1 punkt karny. Zatem trudno przyjąć wersję, iż sprawcom takich wykroczeń mogło szczególnie zależeć na uniknięciu otrzymania tak znikomej liczby punktów karnych. Zresztą żaden świadek o tym nie wspominał. Jak najczęściej przyznawali, przyjmowali mandat, bo po prostu chcieli jak najszybciej i najprościej „załatwić sprawę”. Przekonani byli, że dostają mandat za rzeczywiście popełnione wykroczenie drogowe i nie interesowali się punktami karnymi. Jest to – również zdaniem Sądu odwoławczego – argumentacja wiarygodna, w szczególności w sytuacji, w której żaden z ukaranych nie odmówił przyjęcia mandatu i nie żądał skierowania sprawy do sądu.

Sąd Okręgowy bardziej jednak nawet przekonuje tu inna okoliczność. Trzeba mianowicie pamiętać, że od popełnienia przez ww. świadków wykroczeń, do czasu pojawienia się ich w budynku Straży Miejskiej upływał dość znaczny okres czasu, a dodatkowo, w części przypadków, pojazd był rzeczywiście użytkowany przez więcej, niż jedną osobę. Tak więc, wezwani właściciele pojazdów, mieli wyborną okazję – gdyby tylko chcieli – oświadczyć, że nie pamiętają, kto danego dnia kierował ich samochodem. Jednakże jeśli – jak twierdzi obrona – ukarani mandatami tak właśnie uczynili, to zupełnie nieprawdopodobnym i nielogicznym, byłoby to, że będąc następnie przesłuchiwanymi przez policję, prokuratora i wreszcie przez sąd zaczęliby, ni z tego, ni z owego, nagle temu zaprzeczać, narażając się w dodatku na zarzut wprowadzenia w błąd funkcjonariusza Straży Miejskiej. W świetle doświadczenia życiowego i elementarnych zasad logiki, należałoby natomiast oczekiwać, że jeżeli ktoś oznajmił strażnikowi miejskiemu, iż nie jest w stanie sobie przypomnieć, kto kierował samochodem, w czasie popełnienia wykroczenia, to tak samo będzie zeznawał po upływie dalszych miesięcy.

Zważywszy na te okoliczności, Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw by zakwestionować zeznania powyższych świadków i przyjąć odmienne twierdzenia oskarżonych, stanowiące przyjętą przez nich linię obrony.

Niczego nie mogą tu zmienić zeznania tych świadków, których oceny Sąd Rejonowy nawet nie dokonywał, uznając, iż nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (str. 22 uzasadnieniu zaskarżonego wyroku). Lektura tychże zeznań potwierdza bowiem słuszność poglądu Sądu meriti, gdyż rzeczywiście nie da się z nich wywieść żadnej okoliczności mającej znaczenie dla rozstrzygnięcia, a więc, czy oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów, czy też nie. Co najwyżej dają one asumpt do stwierdzenia, że w części zbadanych przez organy ścigania przypadków, zachowanie oskarżonych nie budziło zastrzeżeń.

Prawidłowo więc ustalił Sąd meriti, iż oskarżeni, w sytuacjach wskazanych w akcie oskarżenia, każdorazowo nakładali mandat karny, nie informując ukaranego, iż został on wystawiony, nie za faktycznie popełnione wykroczenie drogowe, lecz za inne wykroczenie, polegające na odmowie podania danych osoby będącej sprawcą wykroczenia, poświadczając to także w wewnętrznej dokumentacji służbowej. Trafnie także Sąd I instancji przyjął, iż motywacja oskarżonych polegała na tym, że z uwagi na zaległości, chcieli jak najszybciej „załatwić” sprawę i to w trybie mandatowym, pozwalającym na uniknięcie dodatkowej i czasochłonnej mitręgi biurokratycznej (np. sporządzenie protokołu przesłuchania, wniosku o ukaranie do sądu).

Przy takich ustaleniach faktycznych, które – jak się okazuje – są w pełni prawidłowe, bez znaczenia jest powoływanie się na błędną interpretację przepisu dotyczącego terminu do wystawienia mandatu przez Straż Miejską. Miałoby to

może znaczenie, gdyby zarzucano oskarżonym nieprawidłowość, polegającą na wystawianiu mandatu, po upływie terminu wskazanego w art. 97 § 1 k.p.s.w. W niniejszej sprawie jednak chodzi o coś innego – nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego, za inne, niż w rzeczywistości, wykroczenie (a niekiedy ukaranie wręcz innej, niż właściwy sprawca, osoby). Nie ma więc tu znaczenia, czy prawnie dopuszczalnym było wystawienie mandatu za wykroczenie np. z art. 92 § 1 k.w. po upływie kilku miesięcy od chwili czynu, czy też nie, skoro istota zarzucanego przestępstwa polegała na tym, że oskarżeni (jak wykazało niniejsze postępowanie – świadomie), nałożyli mandaty za zupełnie inne wykroczenie.

Reasumując tę część rozważań, Sąd odwoławczy nie dopatrył się w przedmiotowej sprawie błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku. Swobodna ocena dowodów nakazuje, aby Sąd ocenił znaczenie, moc i wiarygodność materiału dowodowego w sprawie na podstawie wewnętrznego przekonania z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, nie będąc przy tym związany żadnymi ustawowymi regułami dowodowymi. W niniejszej sprawie, Sąd I instancji wymogom tym sprostał, wnikliwie i starannie rozważając wszystkie zebrane w sprawie dowody, z których wysnuł trafne wnioski, stanowiące podstawę dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych.

Nie zasługuje także na uwzględnienie zarzut skarżącego, że oskarżeni nie wypełnili swoim zachowaniem dyspozycji art. 231 § 1 k.k.

Z przekroczeniem uprawnień mamy do czynienia przede wszystkim wtedy, gdy funkcjonariusz publiczny podejmuje czynność wykraczającą poza jego uprawnienia służbowe. Przekroczeniem uprawnień jest również czynność mieszcząca się wprawdzie w zakresie uprawnień funkcjonariusza, ale do podjęcia której nie było podstawy faktycznej lub prawnej. Jest nim także wykonanie czynności, które stanowiło nadużycie tych uprawnień. Z taką sytuacją mamy do czynienia w realiach przedmiotowej sprawy. Oczywistym wszak jest, że żaden organ państwowy, czy działający w imieniu państwa funkcjonariusz, nie ma prawa karać za inne przewinienie, niż w rzeczywistości popełniono.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, należało także uznać, iż oskarżeni działali na szkodę interesu publicznego. Niewątpliwie w interesie publicznym leży ustalenie właściwego sprawcy wykroczenia i ukaranie go za popełniony czyn. Zasada trafnej reakcji karnej, czy też zasada prawdy materialnej, stanowią bowiem fundamentalne zasady prawa karnego, w skład którego wchodzi także postępowanie wykroczeniowe. Tak więc, karanie kogoś „w zastępstwie”, czy też za inne wykroczenie, niż popełnione w rzeczywistości, musi być uznane jako działanie na szkodę interesu publicznego.

Niczego tu nie może zmienić podnoszona przez obronę okoliczność, że oskarżeni byli przekonani o „umocowaniu prawnym do podejmowanych przez nich działań”, a nadrzędnym celem ich postępowania było ukaranie sprawcy popełnionego wykroczenia. Oczywistym jest, że żadne „umocowanie prawne” nie zezwala na wystawienie mandatu za inne wykroczenie, niż faktycznie popełnione i wiedza ta winna być powszechnie znana, tym bardziej, że strażnicy miejscy przed przyjęciem do służby przechodzą specjalistyczne szkolenie zakończone egzaminem. Z kolei, nawet jeśli „nadrzędnym celem” oskarżonych było doprowadzenie do ukarania sprawcy wykroczenia i byli oni przekonani, że działają zgodnie z interesem publicznym, to z całą pewnością godzili się też na naruszenie obowiązujących przepisów. To, że w przekonaniu oskarżonych postępowali słusznie, dając prymat szybkości i skuteczności postępowania, nad zachowaniem wymaganych procedur, nie może zwalniać ich od odpowiedzialności, która może być jedynie odpowiednio przez to złagodzona.

Nie może też ulegać żadnym wątpliwości i nie jest tu wymagany żaden specjalny wywód, że w świetle poczynionych ustaleń faktycznych oskarżeni każdorazowo wyczerpali znamiona występku poświadczenia nieprawdy w dokumentach. Sąd odwoławczy doszedł jednak do wniosku, że poczynione ustalenia, nakazują przyjęcie, iż w każdym z ustalonych przypadków, zachodzi wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 271 § 2 k.k. „Wypadek mniejszej wagi” to bowiem uprzywilejowana postać czynu o znamionach przestępstwa typu podstawowego, charakteryzująca się przewagą elementów łagodzących o charakterze przedmiotowo-podmiotowym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9.10.1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997, nr 3-4, poz. 27).

Trzeba mieć jednak na uwadze, że oskarżeni nie dokonywali przedmiotowych potwierdzeń nieprawdy w jakimś niecnym celu, dla osiągnięcia własnych korzyści, lecz kierowali się chęcią załatwienia zaległych spraw. W ich przekonaniu taki sposób załatwienia sprawy miał przyspieszyć postępowanie, bez jakiegoś większego uszczerbku dla wymiaru sprawiedliwości i dla osób ukaranych, którzy zresztą nie czuli się pokrzywdzonymi (charakterystycznym są zresztą te wypowiedzi, kiedy świadkowie oświadczały, że jeśli już, to czują się pokrzywdzeni tym, że muszą po raz kolejny przyjeżdżać i zeznawać w tej sprawie).

Przypisane oskarżonym zachowania dotyczyły przy tym w rzeczywistości drobnych naruszeń prawa, nawet jak na kategorię spraw wykroczeniowych. Dodać też trzeba, że potwierdzenia nieprawdy następowały w dokumentach o stosunkowo niskiej randze, jak mandat karny (którego zresztą ukarani często się pozbywali) oraz wewnętrzna dokumentacja służbowa. Potwierdzenia nieprawdy w owych dokumentach nie miały także żadnych dalszych konsekwencji, a w szczególności dokumenty te nie były dalej wykorzystywane w obrocie prawnym.

Choć oskarżeni swoim każdorazowym zachowaniem wyczerpali od strony formalnej znamiona występku z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k., zastosowany wobec nich rodzaj sankcji karnej, jest niewspółmierny. Biorąc bowiem pod uwagę całokształt ujawnionych w sprawie okoliczności, należało dojść do wniosku, iż stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych czynów, jak również stopień ich winy, nie tylko – wbrew temu, co przyjął to Sąd Rejonowy – że nie były wysokie, ale były wręcz nieznaczne.

Za taką konkluzją przemawiają przede wszystkim następujące okoliczności.

Motywy działania oskarżonych była chęć jak najszybszego i skutecznego załatwienia zaległych spraw oraz doprowadzenie do ukarania sprawców wykroczeń, nie zaś osiągnięcie jakichkolwiek osobistych korzyści. Oskarżeni byli wręcz przekonani, że w ostatecznym rozrachunku działają pro publico bono. Trzeba tu też podkreślić, iż oskarżonym przyszło pracować w trudnych warunkach niedoborów kadrowych, w stosunku do ilości spraw, jakie była zmuszona załatwić Straż Miejska w T., przy dodatkowej jeszcze pozostałości z referatu odsuniętego funkcjonariusza A. W. (2) i oczekiwaniach przełożonych by „wyprowadzić” owe zaległości.

W wyniku działań oskarżonych nie doszło też w istocie do powstania jakiegokolwiek poważniejszego szkody. Można bowiem założyć, że nawet gdyby sprawcy wykroczeń zostali ukarani (w postępowaniu mandatowym, czy też przed sądem), za takie wykroczenia, jak popełnione w rzeczywistości – wymierzone im kary grzywny byłyby zbliżone. Owszem, niektórzy ze sprawców uniknęli przez to punktów karnych. Jednakże w większości takich przypadków chodziło o znikomą ilość tego rodzaju punktów, a poza tym nie jest też pewnym, czy w razie postąpienia lege artis, czyli skierowania sprawy z wnioskiem do sądu, w ogóle doszłoby do skazania takiego sprawcy. W takim przypadku kierujący pojazdem mógł przyjąć jednakże odmienną postawę, niż w postępowaniu mandatowym i do winy się nie przyznawać, a ponieważ od daty czynu upływał przeważnie dłuższy czas, mogły pojawić się określone problemy natury dowodowej dla wykazania mu winy.

Także i osoby ukarane mandatami nie czuły się takim obrotem sprawy pokrzywdzone. Uznały bowiem, że kara wymierzona mandatem była zasłużona, a przyjęta kwalifikacja prawna, nie miała dla nich w istocie żadnego znaczenia. Przewód sądowy nie wykazał też, aby oskarżeni wymuszali przyjęcie mandatu, czy też grozili większymi sankcjami karnymi.

Uwzględniając jeszcze i te okoliczności, przemawiające na korzyść oskarżonych, które wskazano przy omówieniu przyjęcia wypadku mniejszej wagi (art. 271 § 2 k.k.), przyjąć w rezultacie należało, iż stopień zawinienia oraz społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonym czynów, są nieznaczne i przy uwzględnieniu, że spełnione są także pozostałe przesłanki z art. 66 § 1 i 2 k.k., należało zmienić zaskarżony wyrok, poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonych: T. W., W. M., R. P. i A. B. na okres próby 1 roku.

Oskarżeni przestrzegali dotychczas porządku prawnego. Ich praca w charakterze S. Miejskich była doceniana przez przełożonych, a zarzucane im zachowania stanowiły tylko pewien niewielki wycinek ich, z całą pewnością, poprawnej

i pożytecznej działalności. Tak więc, mając na względzie dotychczasowy sposób życia oskarżonych oraz ich warunki i właściwości osobiste, w przekonaniu Sądu Okręgowego, takie właśnie rozstrzygnięcie będzie zupełnie wystarczające dla uświadomienia im naganności swojego postępowania, jak również stanowić będzie dla nich właściwą nauczkę i przestrożę na przyszłość. Tym bardziej, że wszyscy oskarżeni ponieśli już surowe konsekwencje całej tej sprawy: przez dłuższy czas otrzymywali obniżone uposażenia, a w końcu utracili zatrudnienie w Straży Miejskiej.

W związku z warunkowym umorzeniem postępowania karnego Sąd odwoławczy na podstawie art. 67 § 3 k.k. w związku z art. 39 pkt 7 k.k. orzekł od oskarżonego T. W. świadczenie pieniężne w kwocie 600 złotych, a od oskarżonych: W. M., R. P. i A. B. świadczenia pieniężne w kwocie po 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd Okręgowy zdecydował się na warunkowe umorzenie postępowania karnego w stosunku do wszystkich czworga oskarżonych, choć oczywiście „widział”, iż ilość przypisanych czynów jest w przypadku oskarżonego T. W. dużo większa, niż w przypadku pozostałych oskarżonych. Zdaniem Sądu Okręgowego, okoliczność, iż przedmiotowe postępowanie wykazało, że ujawnionych czynów dopuszczało się aż czterech funkcjonariuszy wskazuje, iż w Straży Miejskiej w T. funkcjonowała tego rodzaju nieprawidłowa praktyka, którą wszyscy oskarżeni akceptowali. To, że akurat oskarżony T. W. dopuścił się większej ilości takich czynów nie wynikało z tego, że był on jakimś odszczepieńcem, czy też „czarną owcą” na tle idealnie funkcjonującej instytucji, lecz jedynie z tego, że to głównie on został obciążony obowiązkiem „wyprowadzenia” zaległości po A. W. (2). Dlatego też Sąd Okręgowy nie znalazł powodów, by różnicować reakcję karno – prawną wobec oskarżonych, czemu jedynie dał wyraz w orzeczeniu wobec T. W. wyższego świadczenia pieniężnego.

Nie można wreszcie zgodzić się z twierdzeniami obrony, iż stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym jest znikomy. Należy wszak pamiętać, iż nie mieliśmy tu do czynienia z jakimś jednorazowym zachowaniem, lecz z szeregiem czynów, mającym miejsce na przestrzeni dłuższego okresu czasu. Także i każdorazowe wypełnienie od strony formalnej dyspozycji dwóch przepisów ustawy karnej nie pozwala bagatelizować zachowań oskarżonych, czego wyrazem z całą pewnością byłoby bezwarunkowe umorzenie postępowania.

Z przedstawionych powyżej względów, zaskarżony wyrok podlegał zmianie. Natomiast w części dotyczącej rozstrzygnięcia o dowodach rzeczowych oraz o poniesionych wydatkach postępowania przygotowawczego i postępowania przed Sądem Rejonowym – zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 629 k.p.k. art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 100 złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz po 5 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.